

CHUNG SINH PHÁP DÂNG HIẾN MẠNG SỐNG VÌ THA NHÂN

- Niềm hạnh phúc của tôi tìm thấy nơi trại tù lao động Freital, ở Sachsen, Đông Đức. Mỗi buổi sáng, tôi cảm thấy thật hạnh phúc khi hôn kính ảnh Đức Mẹ MARIA ban ơn đĩnh nơi chiếc đồng hồ đeo tay. Ban trưa, tôi cảm thấy hạnh phúc khi được ăn xúp nóng, xúp mà nhiều người cùng khổ không có để ăn. Chiều đến, tôi lại cảm thấy hạnh phúc khi lui vào góc vườn và suy gẫm về một ngày trôi qua.

Người viết những hàng trên đây, không phải Linh Mục, cũng không phải hướng đạo sinh, nhưng là đại chủng sinh 22 tuổi, đang sống nơi trại tù lao động khổ sai của đức quốc xã. Đó là **thầy Jean Collé**.

Jean Collé chào đời năm 1921 tại Brest, miền Tây Bắc nước Pháp. Năm 12 tuổi, vì lòng ngưỡng mộ một Linh Mục, cậu Jean tuyên bố:

- Con cũng vậy, con sẽ cử hành Thánh Lễ!

Mặc dầu nói thế, nhưng mãi đến năm 20 tuổi Jean Collé mới thực hiện ước nguyện.

Tháng 9 năm 1941, Jean gia nhập đại chủng viện thánh Gioan, thuộc giáo phận Meaux. Vào buổi chiều ngày tựu trường, các tân chủng sinh có thói quen kể lại cho các bạn nghe con đường ơn gọi của mình. Tới phiên mình, Jean Collé nói:

- Cùng với người bạn, tôi mở một xưởng nhỏ chuyên sản xuất đồ chơi. Công việc tiến hành tốt đẹp. Bỗng một ngày, khi đạp xe qua trước một nhà thờ, tự nhiên tôi nảy ra ý nghĩ:

- Linh Mục là ai vậy? Mình phải tìm hiểu cho biết mới được!

Tôi liền ghé vào nhà xứ và xin nói chuyện với Cha Sở. Sau buổi trao đổi, tôi quyết định gia nhập chủng viện. Với gia đình, tôi giải thích:

- Từ lúc còn nhỏ, con đã nghĩ đến chuyện làm Linh Mục. Nhưng con đợi đến năm 20 tuổi mới thực hiện. Thời gian chờ đợi giúp con quan sát và học hỏi nhiều điều. Con đã thấy thế nào là tuổi trẻ với công việc thường ngày. Con đã kinh nghiệm thế nào là thợ với bốn phận phải chu toàn. Giờ đây con lại biết đến chủ với trách nhiệm phải gánh vác.

Tháng 11 năm 1942, trước nguy cơ các chủng sinh bị quân đức-quốc-xã bắt đưa đi các trại lao động, Chủng Viện thánh Gioan phải đóng cửa. Các chủng sinh trở về gia đình. Thầy Jean Collé liền ghi tên vào Hội Hồng Thập Tự. Thầy hăng say và tận tình phục vụ các nạn nhân chiến tranh .. Bị quân đức quốc xã tình nghi và theo dõi, có người đề nghị Thầy nên làm giấy tờ giả và trốn sang Anh quốc. Nhưng Thầy cương quyết từ chối. Thầy giải thích:

- Quân đức-quốc-xã ngược đãi hành hạ các công nhân ngoại quốc nơi các trại lao động khổ sai. Vì thế tôi ước ao được đưa sang Đức để nâng đỡ ủi an tinh thần cho các tù nhân!

Nhân viên một tòa đại sứ lại muốn tìm cách cứu Thầy Jean, nhưng Thầy từ chối và nói:

- Một trong những người bạn tôi lập gia đình và có con cái, đang có tên trên danh sách bị đưa đi lao động ở Đức. Tôi muốn tình nguyện đi thay. Xin hãy gạch tên anh ta và viết vào đó tên của tôi. Xin báo tin cho anh biết để anh khỏi âu sầu lo lắng.

Tháng 6 năm 1943, Thầy Jean bị đưa lên chuyến tàu chở sang lao động tại trại Freital ở Sachsen, Đông Đức. Cuộc sống tại trại vô cùng cực nhọc khổ. Nhưng Thầy Jean vui tươi chấp nhận, vì Thầy muốn giúp đỡ anh em đồng loại đang sống cảnh cùng khổ. Thầy kín múc sức mạnh nơi Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA. Thầy phó thác cuộc sống cho

Hiền Mẫu Thiên Quốc. Thầy tâm sự:

- Tôi đặt trọn lòng tin tưởng trong vòng tay Đức Mẹ MARIA. Đó không phải là một khiên thuẫn đỡ chắc chắn nhất sao?

Thầy Jean Collé dâng hiến trọn sức lực để phục vụ các bạn đồng tù. Nhờ sáng kiến của Thầy, một nhóm tù nhân thiện nguyện chuyên việc giúp đỡ các tù nhân đau yếu, bệnh tật. Chính Thầy điều động tinh thần anh em, tổ chức các cuộc cứu trợ. Thầy Jean đặc biệt giúp đỡ các tù nhân hấp hối. Thầy liên lạc với vị Linh Mục người Đức, chánh xứ họ đạo gần trại tù. Cha Sở khôn khéo tìm được cho Thầy bộ quân phục Đức. Nhờ thế, Thầy Jean hóa trang và lén vào các khu vực cấm, biệt giam các tù nhân trọng tội và mang Mình Thánh Chúa đến cho các tù nhân này.

Nhưng lòng hăng say hoạt động phục vụ anh em đồng tù của Thầy khiến quân cai tù đức-quốc-xã sinh nghi và theo dõi. Quân Đức tưởng Thầy là Linh Mục chuyên làm việc mục vụ lén lút nên quyết định chuyển Thầy đến một trại tập trung. Thầy đành thú nhận mình không phải là Linh Mục, nhưng chỉ là đại chủng sinh. Thầy liền bị gửi trả về Pháp .. Cuộc chia ly thật là não ruột, về phía kẻ ra đi, nhưng nhất là về phía tất cả những bạn tù ở lại. Thầy Jean Collé chỉ biết cúi đầu "Thưa Vâng"! Thầy giã từ trại tù lao động Freital ngày 17-7-1944.

Trở về quê hương vẫn còn sống trong cảnh tang thương của đệ nhị thế chiến 1939-1945, Thầy Jean hoạt động thiện nguyện trở lại trong Hội Hồng Thập Tự. Chính trong Hội này mà Thầy dâng hiến mạng sống mình cho người khác.

Lúc 3 giờ sáng ngày 8-9-1944, một trại tị nạn ở Brest, Tây Bắc nước Pháp, bị dội bom và bốc cháy. Thầy Jean đang có mặt tại trại. Thầy là một trong những người đầu tiên thấy lửa cháy nên chạy thoát ra ngoài.

Tuy nhiên, khi ra ngoài, Thầy Jean thấy vẫn còn một số đông bị kẹt bên trong nên vào trở lại để đem những người bị kẹt chạy ra. Sau cùng, Thầy bị kẹt hẳn bên trong và bị chết cháy cùng với 373 nạn nhân khác.

Thầy Jean Collé đi vào cuộc sống vĩnh cửu năm tròn 23 xuân xanh.

... "Đây là điều răn của Thầy: anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em. Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình. Anh em là bạn hữu của Thầy, nếu anh em thực hiện những điều Thầy truyền dạy. Thầy không còn gọi anh em là tôi tớ nữa, vì tôi tớ không biết việc chủ làm. Nhưng Thầy gọi anh em là bạn hữu, vì tất cả những gì Thầy nghe được nơi Cha Thầy, Thầy đã cho anh em biết. Không phải anh em đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em, và cất cử anh em để anh em ra đi, sinh được hoa trái, và hoa trái của anh em tồn tại, hầu tất cả những gì anh em xin cùng Chúa Cha nhân danh Thầy, thì Người ban cho anh em. Điều Thầy truyền dạy anh em là hãy yêu thương nhau" (Gioan 15,12-17).

(Daniel-Ange, "Les Témoins de l'Avenir", Le Sarment FAYARD, 1989, trang 172-183)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt